

tagelse. Konferencens Præsident stillede Forslag om, at saa mange Stater som muligt lod Konventionen træde i Kraft sig imellem for en kortere Periode, saaledes at dens Forbliven i Kraft udover denne Periode gjordes afhængig af visse bestemte Landes Tiltræden og eventuelt af andre Betingelsers Opfyldelse. Præsidenten fremhævede, at hvis man fulgte denne Fremgangsmaade, vilde Sagen være holdt aaben for senere Drøftelse i Studieudvalget for europæisk Sammenslutning.

Ingen af de paagældende Forslag fandt imidlertid almindelig Tilslutning, og paa et af den schweiziske Delegerede fremsat Forslag oprettedes da en Slutakt, hvori det simpelthen konstateredes, at det paa Konferencen ikke var lykkedes at opnaa Enighed om Ikraftsættelsen af Konventionen, samt at de undertegnende Magter ikke derved havde til Hensigt at udtale sig med Hensyn til Muligheden af at sætte Konventionen i Kraft paa et senere Tidspunkt end den 1. April 1931.

Spørgsmaalet om Handelskonventionens mulige senere Ikrafttræden behandlede derefter af Studieudvalget for europæisk Sammenslutning paa dets Møde den 15.—21. Maj 1931. Det anmodede Folkeforbundsraadet om, naar Øjeblikket skønnedes opportunt og efter Samraad med den økonomiske Komité og med Præsidenten for ovennævnte Konference, Colijn, at ville sammenkalde et Møde for at søge de Principer, der er nedlagt i Handelskonventionen, ført ud i Livet. I Overensstemmelse hermed bemyndigede Raadet Generalsekretæren til at indkalde et nyt Møde om dette Spørgsmaal efter at have indhentet fornøden Orientering. For at tilvejebringe en saadan, blev Sagen sat paa Dagsordenen for den økonomiske Komités Møde den 18.—22. Juni 1931.

De paa Mødet fra engelsk, fransk, tysk og anden Side faldne Udtalelser viste imidlertid, at Tidspunktet for Genoplivelse af Konventionen ikke var modent. Komitéen vilde heller ikke paa det daværende Tidspunkt gaa i Brechen for Afsluttelsen af en

mindre omfattende Konvention angaaende de i Handelskonventionen nedlagte Principer om Notifikation og Forhandling i Forbindelse med Gennemførelsen af Toldændringer, da Hovedfordelen ved Konventionen, Bevarelsen af status quo paa Traktatomraadet, derved vilde forskertses. Den Opfattelse gjorde sig imidlertid gældende paa Mødet, at et heldigt Resultat af de for Tiden af Storbritannien med forskellige Lande førte Toldtarifforhandlinger vilde skabe Mulighed for paany at tage Spørgsmaalet op.

Med Hensyn til disse Forhandlinger skal i denne Forbindelse anføres, at den engelske Regering i Slutningen af 1930 eller Begyndelsen af 1931 rettede Henvendelse til Regeringerne i Tyskland, Frankrig, Belgien, Italien, Polen, Østrig og Schweiz med det Formaal at søge at opnaa Nedsættelser i Toldtarifferne. De paagældende Forhandlinger har imidlertid endnu ikke ført til noget Resultat.

Under sin Omtale af Handelskonventionen oplyste den belgiske Delegerede i 2. Udvalg, at under de Forhandlinger, der var ført mellem Storbritannien og den belgisk-luxemborgske Union, havde denne akcepteret alle de Krav om Reduktion og Konsolidering af Toldsatserne, som Storbritannien havde fremsat.

Mestbegunstigelsesklausulen.

Som anført i Beretningen (Side 13 ff.) om den 11. Forbundsforbundsforsamling, stillede den danske Delegation paa denne, i Forbindelse med 7 andre Delegationer et Forslag til en Resolution gaaende ud paa, at Undersøgelsen af Mestbegunstigelsessspørgsmaalet skulde fremskyndes mest muligt med Henblik paa en international Ordning af Spørgsmaalet, og man enedes om en Resolution, hvorefter Forsamlingen og Raadet skulde anmode den økonomiske Komité om med Tilkaldelse af Sagkyndige for de særlig interesserede Lande at fortsætte Undersøgelserne angaaende Mestbegunstigelsesklausulen med Henblik paa de Spørgs-